

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XIII. évfolyam 4. szám 2003. december 17.

EMLÉKEZTETŐ

Az Iskolatanács 2003. december 2-i üléséről

Jelen voltak:

	<i>Szülők</i>	<i>diákok</i>
KARMA	Ihász Dezső	Zoltánfi Kristóf
(P)Olympos	Andrasev Brigitta	Králik Réka
M&Ms	-	Krúdy Norbert
JAM	Goldruberné H. Kati	Schidlik Orsolya
ALfonZOO	-	Balogh Dávid
Kabaré	Geréné Matzner Katalin	Benkő Dóra
AzBest	<i>(olvashatatlan aláírás)</i>	Tóth Áron Gergely
AnZsu	-	-
Poly-P	Sziczné Piros Magda	Gaul Péter
AttiTüd	-	Vugor Tamás
GézAndGúz	-	-
Afro(Poli)sz	-	Máté Éva
(m)Aster-X	-	Oláh Panni
Monopoli	-	-
M.O.N.D.	Debreceni István	-
NincsZsák	Jeney Sarolta	Hargitai Dániel
27-eS	Szabó Beatrix	Szabó Domi
Polifóbia	-	-
Pöpec	-	-
Tanerők:	Jakab Judit, Láng Andrea, Lendvai Györgyi, Puskás Aurél	
Vendég:	Vácziné Arnold Éva	

Tárgyalt napirendi pontok:

1. Egyebek
2. Láng Andrea beszámolója a minőségbiztosítás folyamatáról, eredményeiről (ld. melléklet)
3. A Huhogás által elfogadott SzMSz (Szervezeti és Működési Szabályzat) tárgyalásának előkészítése

1. Vácziné Arnold Éva tájékoztatót a szalagavató szervezésével kapcsolatban:

A helyszín eldőlt: a Kőbányai Művelődési Házban lesz a februári bál. A 12. évfolyam 67 tanulója-nak kívánsága alapján tér el az idei szalagavató helyszíne a hagyományostól. Minden végzős diák és családja nyilatkozhatott arról, hol szeretne ünnepelni. 31-en mondtak véleményt, és a többség a külső helyszín mellett tette le a voksát. A terembérlés költségeit a 12. évfolyamos családok felajánlásából, hozzájárulásából fedezik a szervezők, illetve az iskola vállalta, hogy szükség esetén ki fogja egészíteni. Hogy lesz-e szükség a diszkó lebonyolítása érdekében különterem bérlésére is, az az igények felmérése után dől el.

A hagyományokkal való szakítást különbözőféleképpen értékelték az iskolapolgárok, de a szervezők biztosítottak mindenkit arról, hogy mindent el fognak követni, hogy emlékezetessé, élvezetessé tegyék az ünnepet.

A 2004/5-ös tanévben esedékes szalagavató helyszínéről még ebben a tanévben kell döntenünk. Azt a javaslatot fogadtuk el, hogy a tavaszi IT-ülésem összegezzük az idei tapasztalatokat.

3. Az SzMSz tárgyalása két alkalommal történik. Legközelebb az 1. és a 2. fejezetről esik majd szó, februárban pedig a 3. fejezetről és a függelékről beszélünk. A módosítási javaslatokat írásban kell benyújtani a következő IT-ülést megelőző csütörtökig.

2004. 01. 13-án találkozunk ismét ½ 5-kor a könyvtárban. A tanárok tartják kézben az akkori ülést.

Mindenkinek szép ünnepeket és vidám szilveszterezést kíván:

2003. december 12.

(a jegyző helyett) Jakab Judit

Melléklet

Partneri igény és elégedettség mérése (Comenius 2000 program, minőségbiztosítás)

Az idei mérést reprezentatív mintavétellel végeztük el. Az előző mérésnél mindkét partnerünket (a diákokat és a szülőket külön-külön) megkérdeztük; amikor is kiscsoportokban összegyűjtötték a véleményeiket a megadott szempontok (elégedettség, elégedetlenség, igény) szerint, majd közösen készítették el a végső listát. (A reprezentatív mintavétel esetében a kiválasztottak sorsolás útján kerültek ki minden osztályból létszámarányosan.)

A kiválasztott diákok és szülők tizenegy témakörben (oktató-nevelőmunka, szabadidős tevékenység, iskolavezetés, demokratikus intézmények, tantárgyfelelősi rendszer, kapcsolattartás a szülőkkel, diák-diák és tanár-diák kapcsolat, osztályfőnöki munka, gazdálkodás és

egyéb), három szempont (elégedettség, elégedetlenség, igény) szerint összeállított kérdőív kitöltésével fogalmazták meg a legfontosabb észrevételeiket. A kérdőív végén rákérdeztünk arra is, hogy mit változtatnának meg, és mit tartanának meg legszívesebben az iskolában.

A diákok egyazon helyszínen, előre megjelölt időpontban jegyezték le a véleményeiket. A szülők a kérdőívek otthoni kitöltésével jegyezték le gondolataikat. (A diákok közül 64-en töltötték ki a kérdőíveket, a szülők közül 37-en küldték vissza kitöltve a kérdőíveket.)

A diák partnerek újabban felmerült problémái:

- Túl sokan lettünk az iskolában, nagyok az életkori különbségek
- Sok tanár hagyja el a Politechnikumot
- Nem igazán működik jól a tantárgyfelelősi rendszer
- Rossz a fegyelem, a diákok nem együttműködők
- Polimpia, Nagy Durranás elmaradása
- A termek koszosak, a WC-k bűdösek
- Rosszak a jegyzetek (pl. társadalomismeret)

A diák partnerek pozitív meglátásai:

- A demokrácia, a légkör, a hangulat, a tolerancia, a szabad vélemény-nyilvánítás joga,
- A tanárok többsége, hozzáállásuk, tegezhetőségük, a nyitott tanári ajtók, a régi-jó polis tanárok, a tanár-diák kapcsolat
- A vizsgarendszer, a szabad órára járás, a bérletes rendszer, a két osztályfőnökös rendszer
- IB, Szociális Bizottság, IT

- A dohányzó
- A nomád tábor, Tornaházi party, Nagy Durranás, Polimpia, KPTV híradók, TMT, Poli-születésnap stb; a sok rendezvény

A szülő partnerek újabban felmerült problémái:

- A gyengék, linkek magatartása válik normává
- A számonkérés nem elég szigorú; az alkalmazott nevelési módszer sok tanulónál nem elég hatékony, ami zavarja a többiek munkáját
- A gyakori tanárváltások
- A fegyelmezés
- Nagy Durranás hiánya
- Kevés a célzott tájékoztatás a demokratikus intézmények részéről
- Az Iskolabíróság pedagógiaileg elhibázott
- Fogadóóra napokon időnként reménytelenül nagy a sor
- A szülők egymás közötti kapcsolata esetleges
- A jegyzetek sokszor nehezen tanulhatóak (pl. társadalomismeret)
- A lopások, a nem megfelelő biztonság

A szülő partnerek pozitív meglátásai:

- A magas szintű nevelő- és tanítómunka, a diákok munkájának és egyéniségének megfelelő kezelése és értékelése (szövegesen is)
- A sok nyelvi óra
- A demokrácia, a légkör, a hangulat, a tolerancia, a szabad vélemény-nyilvánítás joga, a nyitottság,
- A meghitt, emberközeli és demokratikus tanár-diák kapcsolat
- Az elkötelezett és összetartó tantestület, mely az iskolai légkört alapvetően meghatározza
- A két osztályfőnökös rendszer, a kölcsönös elvárásokra épülő írott és íratlan szabályok, a vizsgarendszer, a bérletes rendszer, a szabad órára járás
- A demokratikus intézmények: IT, IB, Szociális Bizottság stb.
- A szabadidős tevékenységek, a sok rendezvény: nomád tábor, Tornaházi party, KPTV híradók, Nézőképző, Nagy Durranás, TMT, Polimpia, Poli-születésnap stb.

Összeállította: Láng Andrea

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

Az Iskolabíróság Kovácsné Molnár Éva (szülő), Lévai Balázs (diák) és Szabó László (tanár) összetételben egyik tanulónk ügyében tartott tárgyalást 2003. november 25-én.

A tanulót informatika tanára, Telek Andrea és hozzá csatlakozva osztályfőnöke, Oláhné Nádasdi Zsuzsanna panaszolta be az órai munka és társai rendszeres zavarásáért. Az ok: gyakran foglalkozik mással, mint azt az óra anyaga megkövetelné, beleront mások munkájába, hangos bekiabálásokkal, énekléssel zavarja az órák menetét. A tanári figyelmeztetést, utasítást gyakran hagyja figyelmen kívül. A konkrét eset, ami miatt végül tanára a bírósághoz fordult, az volt, hogy dolgozatírás közben osztálytársával egyetemben beszélgettek, a figyelmeztetés ellenére zavargásukat a dolgozatírás után is tovább folytatták. Közben a két barát között heves szóváltás alakult ki, és bár osztálytársaik jelezték, hogy őket zavarják, az süket fülekre talált. Egyszer csak a panaszolt barátja mögé keveredett, és indulatosan összeverekedtek. Ennek eredményeképpen panaszolt arcon rúgta társát, akinek ezzel sérülést okozott, emiatt hosszas ápolásra is szorult. Csak nagy erők árán sikerült ezek után panaszoltat lecsillapítani. Ezt követően Telek Andrea - Czibor Erzsébet és Puskás Aurél mellett - több beszélgetést is folytatott a két érintett diákkal.

Az eset után mindkét diák elismerte, hogy vétkesek az incidensben, panaszolt bocsánatot kért barátjától.

A fenti esethez kapcsolódóan panaszolt osztályfőnöke feljelentés-kiegészítéssel élt. Ebből kiderül, hogy panaszolttal szeptember óta folyamatosan problémák vannak, alig van olyan óra, hogy ne kellett volna őt figyelmeztetni az órák zavarásáért. Nem hagyja sem tanárait, sem társait dolgozni. Az osztályfőnökök már osztályszinten, négy szemközt, Czibor Erzsivel és Auréllal is beszélgettek a problémáról. A felajánlott segítséget eddig elutasította. A szülők viszont kezdettől fogva partnernek mutatkoztak a probléma kezelésében, már az ügy tárgyalását megelőzően pszichológus segítségét is igénybe vették.

Panaszoltnak azonban nemcsak a viselkedésével vannak gondok, hanem tanulmányi eredményével is, ami nagyban magyarázható a fentiekkel.

Telek Andrea a tárgyaláson elmondta, hogy panaszolt jó képességű tanuló, de nem a tőle elvárható szinten dolgozik, eddig szinte egyes az eredménye, bukásra áll. A többszöri figyelmeztetés, panaszolt változásra tett ígérete ellenére sem lett megnyugtatóbb a helyzet, sőt a panasz óta szinte nem változott semmit.

Nádasdi Zsuzsa az elmondottakat csak megerősíteni tudta, panaszolttal szinte minden tanárának problémái vannak. Az osztály általános magatartásához, hozzáállásához képest is sokkal nagyobb a gond vele. Az informatika-órai szélsőséges megnyilvánulására viszont eddig még nem volt eset. Panaszolt a panaszban foglaltak tényszerűségét elismerte. A verekedést társa nem szűnő heccelése váltotta ki. Szerinte viszont a panasz óta pozitívan változott, egy kicsit igyekszik. Elmondta, hogy szeret a Politechnikumba járni és tudja, hogy minden tekintetben változnia kell. Egyébként társaival a viszonya jó.

Czibor Erzsébet szerint panaszolt gyakran hajlamos arra, hogy hamar elveszítse önkontrollját, ami veszélyes lehet magára és társaira. Bizonyos, hogy egyrészt életmódbeli változásra van szüksége, a feles energiák levezetésére, az önfegyelem kialakítására ajánlatos lenne rendszeresen sportolnia, továbbá a már megkeresett pszichológussal való kapcsolatot is tovább kell tartani.

A szülők bizakodásuknak adtak hangot. Remélik, hogy lesz fordulat gyermekük viselkedésében, kap még lehetőséget az iskolától. Együttműködést ajánlottak az osztályfőnökökkel, Erzsivel és egy külsős pszichológussal. Ennek érdekében már tettek is konkrét lépéseket.

Az iskolabíróság enyhítő körülményként vette figyelembe panaszolt kiskorúságát, beismerő magatartását. Súlyosbító körülményként vette számításba a folyamatos, órai munkát zavaró viselkedését, ezzel osztálytársai tanuláshoz való jogának csorbítását, illetve a semmilyen indokkal alá nem támasztható nagyon durva viselkedését, a tettelességet. Ez nem lehet elintézési mód konfliktusok kezelésére.

A fentiek figyelembevételével az iskola-bíróság a következő HATÁROZATOT hozta:

- Az iskolabíróság panaszolt tanulót intés fegyelmi fokozatban részesíti.

- Panaszoltnak magatartásfüzetet kell vezetnie, amelyben minden óra után a szaktanár osztályozza őt (1-től 5-ig terjedő skálán), illetve rövid, szöveges értékelést is ír hozzá. Két szempont szerint történik: az egyik a magatartás, a másik az órai munka, hozzáállás, együttműködés a társakkal és a tanárral.

Amennyiben panaszolt az óra után nem viszi a tanárhoz a füzetet, az negatív bejegyzésnek minősül.

- Továbbra is vegye igénybe külsős pszichológus segítségét, a kapcsolat-tartásban, követségben Czibor Erzsébet nyújtson segítséget. A bíróság kb. két hónap múlva, az első félév után ugyanezzel a testülettel visszatér az ügyre, ahol az érintettek újbóli meghallgatása történik.

Amennyiben szükséges, úgy korrigál, szigorít a fenti szempontokon, kööttségeken, de pozitív kép esetén akár az egyes vagy minden ponttól eltekinthet.

A határozat érvénybe lép annak kézhezvételétől. Fellebbezni 15 napon belül lehet írásban, az iskolabíróság titkárnál.

Politechnikum, 2003. december 1.

Szabó László, az iskolabíróság nevében

Igazolatlan mulasztások ügye

2003. november 24-én a - Varga Anna szülő, Nagy Mátyás diák, Nagy Ilona tanár összetételű - bíróság igazolatlan mulasztások miatt benyújtott panaszokat tárgyalta. Két diák esetében az osztályfőnök jelezte, hogy igazolatlan óráik száma 14 ill. 17 volt az első negyed elején, és a korábbi figyelmeztetések és megállapodások nem voltak hatások.

A diákok a bíróság kérdéseire elmondták, hogy az igazolatlan órák főleg reggeli késések miatt keletkeztek. Az osztályfőnök ezt kiegészítette azzal, hogy az igazolatlan órák számát nem egyszer napközben az óráról való távolmaradás is szaporította. A diákok elmondták, hogy a feljelentés óta nem nőtt, ill. csupán 1-gyel nőtt igazolatlan óráik száma, belátták, hogy az igazolatlan mulasztás (késés, lógás) nem tartható, és törekednek arra, hogy ne legyen több igazolatlan mulasztásuk. A bíróság meggyőződött arról, hogy ezek az állítások megfelelnek a valóságnak.

Döntés: a bíróság mindkét diákot figyelmeztetésben részesíti, és amennyiben bármelyikük további 3 igazolatlan órát szerez, akkor azt újra az iskola-bíróság fogja tárgyalni. A döntés hatálya a tanév vége.

Indoklás: Az igazolatlan órák száma mindkét esetben aggasztóan magas volt, tekintettel arra, hogy a tanévből csupán két hónap telt el, és a 30 igazolatlan óra elérése az iskolából történő kizá-

rást von maga után. Ugyanakkor enyhítő körülményként vette a bíróság számba a diákok nyilvánvaló szándékát a változásra, amit a feljelentés és a tárgyalás között eltelt időszakban tanúsított magatartásuk is igazol.

Az iskolabíróság nevében:

Budapest, 2003. november 24.

Nagy Ilona, tanár

Dohányzók ügye

A 2003. december 12-i tárgyalás bírái ugyancsak Varga Anna szülő, Nagy Mátyás diák, Nagy Ilona tanár. Három diák ügyét tárgyalta a bíróság, mindhármukat legalább három ízben látták az iskola területén dohányozni. Az egyik közülük egy ízben az őt figyel-

meztető tanár felszólítása ellenére sem dobta el a cigarettát, mondván, hogy “éppen most gyújtott rá”.

A bíróság mindhármukat megkérdezte, tisztában voltak-e azzal, hogy az iskola területén tilos a dohányzás, és tudják-e, hogy ez a tiltás az oktatási törvényben is szerepel. A diákok mindkét kérdésre igennel válaszoltak. Ugyancsak igennel válaszoltak arra a kérdésre, hogy tudják-e: a diákok számára kijelölt dohányzó helyen csak nagykorú diákok tartózkodhatnak.

A bíróság döntése szerint mindhárom diák megrovást kap. Az iskolai szünetek eltöltését az ő esetükben a döntés értelmében ezentúl ellenőrizni kell. Az ellenőrzés úgy történik, hogy az érintett diákok szünetben az előre kijelölt helyen megjelennek, a szünetet ott töltik, és ezt egy tanár aláírásával igazolja. Ennek rendjét az osztályfőnökök fogják kialakítani a hétfői nap folyamán. Amennyiben bármelyiküket újra dohányzáson érik az iskola területén, már az első alkalom után újra az iskolabíróság fogja tárgyalni az ügyet. Ez utóbbi esetben a tanári felszólítás figyelmen kívül hagyása – amit a bíróság most nem szankcionál külön, de emlékeztetőben megőriz - súlyosbító körülménynek fog számítani. A

döntés első és utolsó pontja a tanév végéig, a második pontja – tehát a szünetek ellenőrzött eltöltésére vonatkozó pont - két esetben a harmadik negyed utolsó tanítási napjáig, egy esetben az érintett 18. évének betöltéséig van hatályban.

Indoklás: a bíróság a dohányzást az iskola területén a mindenkire érvényes szabályok súlyos megsértésének tekinti. A dohányzás mint példa különösen káros a legfiatalabb, hetedik-nyolcadik évfolyamra járó diákokra, a dohányfüst mindenkinek károsítja az egészségét, és kellemetlen mindenki számára, aki nem dohányzik. A bíróság nem tekinti feladatának 16-18 éves diákok

“megjavítását”, dohányzásról való leszoktatását, de feladatának tekinti az iskolai szabályok – ez esetben az oktatási törvény – betartásának elősegítését, és a nem-dohányzók jogainak védelmét. A köz érdekével ellentétes az is, hogy a mosdókat nem lehet rendeltetésszerűen használni a dohányzók miatt. Végül a bíróság felhívja a figyelmet arra, hogy a Poliház előtti terület valójában nem az iskola diákjainak, hanem a ház bérlőinek a rendelkezésére áll, akik rendszeresen tiltakoznak a diákok dohányzása, a dohányfüst és a szemét miatt.

Az iskolabíróság nevében:

Budapest, 2003. december 12.

Nagy Ilona, tanár

Ugye tudod, hogy
 2004. március 15-ig látható
 a Szépművészeti Múzeumban
 a MONET ÉS BARÁTAI
 cím kiállítás?
 Ne hagyd ki!

Kétszínű érettségi?¹

„Nem izgat az érettségi!” – mondja flegmán egy tizenegyedikes lány. Az előző órán kézhez kapott matekdolgozata pocsékul sikerült, de nincs elkezdve. Nem érdekli, hisz az Eötvös Lóránd Tudományegyetem magyar szakára jelentkezik majd, ott pedig a matek nem oszt, nem szoroz, így logikus, hogy ő sem teszi.

Ha felhívna a számára mennyországot jelentő ELTE-t, elmondanák neki, hogy 2004-ben a „hozott pontokba” igenis beleszámít a matekérettségén szerzett pontszám. Ez persze nem törné le, mert 2005-ben érettségizik. A 2005-ös felvétellel kapcsolatban azonban az egyetemen nem kapna felvilágosítást. A felvételit nem náluk bonyolítják majd, és a rendszerben egyébként is sok változás lesz – ezekre hivatkozva küldenék vissza a középiskolájához. Ott már néhányan tudnák – amit az

ELTE-n még nem, de az Oktatási Minisztériumban már igen –, hogy a matek-érettségi eredménye 2005-ben is számít a „hozott pontoknál”.

Jól informált osztálytársának köszönheti, hogy nem kellett igénybe vennie a telefonos segítséget, ugyanis közölte vele a fent említett, csak kevesek számára evidens információkat. Hősnőnk azonban megakadt a „hozott pontok” kifejezésen, mert jelentését nem ismerte. A barátnő ezt is elmagyarázta. Aztán odagyűlt még vagy három tizenegyedikes és beszélgetni kezdtek az érettségiről és a továbbtanulásról. Ők a „hozott pontok” fogalmával már tisztában voltak.

A tavalyi év végén döntötték el, hogy az idei évtől kezdve mely tantárgyakból járnak tagozatra vagy fakultációra, illetve hogy melyik idegen nyelvből vesznek különórákat. Mindez az utolsó két évben heti háromszor két órát jelent (2x2 óra tagozat vagy fakultáció és 2 óra idegen nyelv). A választott tantárgyakkal komolyabban foglalkoznak.

Misi a fizikát és a matekot választotta, fizikusnak készül. A Szegedi Tudományegyetemre jelentkezik majd. Előkészítőre nem jár, mert se pénze, se ideje nincs rá, mellelleg úgy gondolja, semmi újat nem tanítanak neki. Gimnáziumi tanáraitól viszont rendszeresen kap újabb és újabb anyagokat, így képzi magát. Komoly tervei vannak. Miután lediplomázik, a kutatói munka mellett tanárként is szívesen dolgozna, ezzel egy időben pedig büfét vagy kisvendéglőt nyitna, hogy kiegészíthesse tanári és kutatói fizetését. Ha a pedagóguspályára lép, akkor azt vagy az Apáczai Csere János ELTE-gyakorló Gimnáziumban vagy jelenlegi iskolájában tenné. (Előbbiben azért, mert mikor 12 évesen felvételizett, nem nyert beocsátást – emiatt már öt éve emészti magát –, s így igazi elégtételt jelentene számára, ha tanárként vennék fel álmai iskolájába. Utóbbiban pedig azért, mert pontosan ismeri azokat a rejtkehelyeket, ahol a diákok – köztük ő is – a tanárokat profi módon kijátszva dohányoznak, tehát könnyedén lebuktathatná őket, s így ő lenne az első tanár, akit nem lehet átverni.) De ehhez még sokat kell dolgoznia, ezért nagyban készül az emeltszintű érettségire. Mikor annak

¹ Ez a cikk 2003. december 3-án már megjelent a Népszabadságban; szerkesztője hozzájárult a -beli másodközléshez.

próbafelelődsorát hármásra megírta, nagyon boldog volt. Aztán elbizonytalanodott. Nem tartotta reálisnak az eredményt, hisz hogyan abszolválhatja sikeresen tizenegyedikes létére az emeltszintű érettségét? Most azon tanakodik, vajon ő a zseni, vagy ezek még nem a végleges feladatsorok, és ezért lett hármás? Mindenesetre Misi fényes jövőt álmódott meg magának, de az érettségitől tart. Mert nem tudja, hogy mitől tarthat. Nincs tisztában a követelményekkel!

Ezzel Lili sincs másképp, pedig ő a leginformáltabb ember az évfolyamon. Rendszeresen kapja a Felvételi Információs Szolgálat hírlevelét, eljár a különböző nyílt napokra, érdeklődik a tanárainál, és előadásokat látogat. Ha néhány éve kérdeztem a terveiről, azt felelte, jogász lesz. Mára letett erről, mert a szakma telített, túl sokat kell tanulni, és a gyakornokokkal az úgynevezett sztárügyvédek takarítatnak és hozatnak kávékat.

A matekkal – ha teheti – nem foglalkozik, az emberekkel viszont nagyon szívesen, így reméli, hogy szociológiát tanulhat majd. Legszívesebben bejárna a világot, és kamionsofőröknek tartana tréningeket. Kisgyerekként azt gondolta, tűzoltó lesz s katona. Most megint felmerült benne, mikor lehunyt szemmel a jövőjén töprengett – jobb ugyanis nem jutott eszébe. Média-fakultációra és magyar-tagozatra jár. A kétszintű érettségivel kapcsolatban szerinte az egyik legnagyobb probléma az, hogy a követelményrendszer már rögtön az első körben a képességekre helyezi a hangsúlyt, pedig a 2005-ben érettségiző diákok nagy része még olyan oktatásban részesült, amelyben leginkább a lexikális tudást kérték számon, és nem a képességeiket fejlesztették. Így az érettségizők többsége nem tudná megmondani, ki volt Magyarországon a király, mikor Villon utolsó balladáit születtek, pedig mind Hunyadi Mátyás, mind Francois Villon életrajzát kitűnően befiflázta. Ha erre vagy hasonló összefüggésekre lesznek kíváncsiak az érettségien, nagy lesz a felháborodás. Hisz a diákokat nem erre tanították! Legalább is a többséget.

Hannit talán igen. Bár rendkívül gyerekcentrikus s talán egy kicsit túlságosan is alternatív általános iskolájában egészen a hatodik osztály végéig nem tanult történelmet. Ekkor jelentkezett jelenlegi iskolájába, a szintén alternatív és gyerekcentrikus gimnáziumba, ahol elvileg a diákok képességfejlesztésére törekednek. Így lehet, hogy nem tudják fejből, mettől meddig uralkodott Mátyás, de megtalálják a térképen, ez pedig a középszintű érettségien használható tudás. (Tudás? Hát persze. Csak másmilyen.) Hanninak azonban hiányoznak az általános iskolai alapok, ezért valószínűleg történelem-előkészítőre jelentkezik majd. Fakultációnak a történelmet és a magyart választotta. Így negyedik végére körülbelül húsz nagy magyar költőtől tud majd két-két verset, a külföldiektől pedig egyet-egyét. Volt irodalomtanára az egyik példaképe. Igen, talán magyartanár lesz. Korrepetál néhány fiatalabb diákot, nemrég egy egész osztálynak tartott irodalomórát, tesitanárának pedig franciaórákat ad. Ha mégsem pedagógus lesz, akkor talán pszichológusként tart majd csoportterápiákat. Szereti a nyüzsgést. Az ELTE-re fog jelentkezni magyar - pszichológia szakra. Fél, hogy nem veszik fel, mert fogalma sincs arról, hogy az egyetemek mi alapján szelektálnak majd!

2005-ben körülbelül 95 ezren érettségiznek. Az Oktatási Minisztérium szerint ennek a fele, körülbelül 50 ezer diák jelentkezik majd egyetemre, vagy főiskolára. Másfél évük van arra, hogy kérdéseikre válaszokat kapjanak, tisztába kerüljenek a követelményekkel, képességeikből kihozzák a lehető legtöbbet, és félelmeiket eloszlássák. Hajrá!

Takács András, Poly-p

Vízjelek

A Politechnikum INNOVATÍV iskolaként októbertől decemberig egy nemzetközi projektben vett részt (ITCOLE) néhány M&Ms-es, Kabarés és AnZsus diák, valamint két tanár (Barta Géza és Bíró Ágota) közreműködésével. A Vízjelek elnevezésű projekt keretében a diákok mindenféle - a Dunával és annak környezeti, történelmi és művészeti vonatkozásával kapcsolatos - feladatot csináltak úgy, hogy közben egy kipróbálás alatt lévő Internetes fórumhoz hasonló software-t teszteltek. Mivel ez egy nemzetközi projekt, a legtöbb anyagunkat angolra is le kellett fordítani. Ennek a fordítói munkának egyik remekműve **Vitrai Sári** népdalfordítása. Gratulálunk!

Bíró Ágota

A little girl from Komárom

Little girl from Komárom
Take me across the Danube
The Danube, the Danube
Take me across the Danube

If you take me across the Danube
I will kiss you on its bank
The Danube, the Danube
I will kiss you on its bank

I would drive away the goose
Bare foot to Komárom
Goose foot, goose foot
Bare foot to Komárom

It's very cold in the winter
It's very hot in the summer
There is never a fair weather
It's always raining

Az Afro(Poli)sz osztály romantikus művei

Óda a pirkadathoz

Van-e ennél szebb, mikor az áldott álom elhagyja e Föld szerelmes birtokát? Az ég az éj színét viseli még. Óh, de egy pillanat, s már jó is a teljes pompájú pirkadat. A Nap fürge fényeivel kezdi bera-gyogni a végtelen horizontot. S lassan a világosság szirtek üregeibe foly, és ott építi magának kunyhóját, kristályos hul-lámiból. Egy mandulafa bűvös olajában megcsillan már a fény. S e fényesség ha-tártalan boldogságimat hozza. S lám, a világ minden nagyszerűsége tárul elém. A pirkadat eljöttével gyászom is tovatűn. Végül a drága Nap csendesen, lassan kúszik fel a türkiz ég márványos lépcséjén.

* * *

Akad-e olyan elmélkedő lény, aki nem szeretné jobban a megnyugvást rejtő, időszakos magányt, mint az állandóan fellengző, kék árban úszó, unalmas társasági életet. Ha akad ilyen földi idegen, ki azt nyilatkoztatja, hogy borzasztóbb a ma-gány, mint a kegyetlen megfelelés, akkor az vonuljon a természet oltalmazó várába, s lelje nyugalmát a magány fodrozó ruhá-jában, öltse magára a lét legbensőbb lel-két. S ha már megérezte a csodálatos érzés oltalmát, tudassa a csak a világ hitetlen ifjú lelkeivel, hogy egy úton van, s ez a magány. Magányosan állni a tág termé-szetben, hallgatni a gazdag ajkú madarak énekét, látni a könnyen lépdelő özgida járását.

Szelíden végigsöpör az avar illatú bársonyos szél, s szívembe hatol a felis-merés: nincs is jobb.

Búcsú az éjszakában

A borongós éjszakában leszállt a köd. A Hold elhomályosodó fénye meg-világítja szobám ablakát. Kilépek, hogy megérezhessem a bársonyosan simogató illatos szélet. Fázom, vacogok, arcom ki-pirul, szívem hevesebben ver, ledőlök a fűbe, hogy boldogan haljak meg.

Merengve nézek a gomolygó fel-hőkre, néhol egy-egy csillag szikrázik erő-sen. Egekbe szárnyaló gondolatok törnek elő háborgó lelkemből, már a fájdalmas betegség sem nyomaszt oly keményen. Most már bársony felhőkbe takarózva szárnyalok a mennybe, mert szerelmemtől végső búcsút vettem. Ne aggódj drága lel-kem, figyellek téged minden percben.

Csillagok álmai

Egy csöppnyi csillag fent az égen. Nekünk világít, de ő sötétben van. Nem tudja, nekünk mit jelent. Pedig ő is álmo-dik sok mindent. Valamikor azt, hogy a Nap szerelme, valamikor, hogy a Földön van. De ezek sohasem teljesülhetnek. Nem láthatja a virágokat, pedig a legnagyobb vágya lenne. Nem láthatja a Napot sem, pedig szerelmes belé. Örök társa a Hold, ki pátyolgatja s védelmezi, de neki ez mégsem elég.

Egy másik csillag nem vágyik a Napra. Ő a Holdat szereti, de a Hold ezt nem viszonzza. A Hold a csöppnyi csil-lagokat szereti, ő viszont egy nagyobbacs-ka csillag. A Hold nem foglalkozik vele. Őt nem érdekli más, csak a Hold aranyló árnya, s ha csak az övé lehetne, teljesülne minden vágya.

PÁLYÁZAT

A www.canadahun.com kanadai portál pályázatot hirdet vers és próza kategóriában.

A pályaművek témája: A TÉL ÉS A TÉLI ÜNNEPEK.

Feltételek:

- Minden pályázó két verses és egy prózai /max. 2 oldal/ művel indulhat.
- A pályaműveket a www.canadahun.com "Beszélgető" rovatában - regisztrálás után - lehet megjeleníteni.
- A pályázaton mindenki részt vehet, bármely korosztály, bármely országból.
- Saját műveket várunk, saját vagy művész néven, kizárólag magyar nyelven.

A pályázat beküldési határideje /torontói idő szerint/: 2004. március 1., éjfél.

Értékelés: Több főből álló zsűri dönti el a pályamunkák sorrendjét. Minden műre lehet közönségszavazatot is adni, így a közönség is kiválaszt 1., 2., 3. helyezettet. A zsűri által kiválasztott 1., 2., 3. és a közönség által legtöbb szavazatot kapó 1., 2., 3. helyezett eredményeit a www.canadahun.com 2004 márciusi találkozóján hirdeti ki.

Az eredményhirdetésről készült videofelvételt meg lehet nézni majd a www.canadahun.com oldalon. A nyertesek névsorát a fenti oldalon fogható Happy holiday rádió is bemondja, valamint a kanadai magyar újságok is közlik.

<http://www.canadahun.com>, <http://www.importmall.net>

Akik indultak és be is „futottak” a célba a

Beethoven-maraton_{on}:

Fekete Ádám, Imre Dániel, Igaz Ági, Major Csilla

Minden elismerésünk a tiétek! Nagy teljesítmény volt!

Hogyan köszönjem meg?

Kedves Ismeretlen!

Kaptam tőled egy tiszteletjegyet a Deep Purple koncertre. Nyilván szándékos volt a

választás, mert tudhattad, hogy eszement rajongójuk vagyok. Aznap már teljesen be voltam zsongva, számoltam az órákat, hogy végre hallhassam és láthassam a nagyokat. Amióta kezemben a jegy, nem hagy nyugodni a gondolat, hogy ki lehet az, aki feltétel nélkül ajándékozott meg ezzel a nem mindennapi élménnyel. Reménykedtem benne, hogy a csarnokban meglátlak, netán éppen melléd szól a jegyem. Csalódtam, de persze nem úgy. Nos, nagy örömet okoztál, jelentem, hogy a koncert fantasztikó, felejthetetlen volt. Csak egy gondolat bánt engemet. Hogy még mindig nem tudom, hogy ki lehetsz?

Politechnikum, 2003. 11. 19.

*SzabLac,
aki még a koncert hatása alatt áll*

MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ

2004. január 20-án

- 3-4 fős csapatok jelentkezését várjuk (lehet vegyes korosztályú is)
- rövid feladatok lesznek kreatív gyerekeknek
- irodalom, film, színház, zene, képzőművészet témakörökben
- nagyszerű jutalmak a győzteseknek
- jelentkezni Szöllősy Zoltánnál lehet 2004. január 13-ig.

a Művészetismeret munkacsoport

Irodalmi házi verseny

A novemberi forduló megfejtései

1. A mitológiai ember és állat „kombinációk”:
 ember + kecske = pán vagy faun
 ember + oroslán = szfinx
 ember + hal = sellő
 ember + ló = kentaur
2. Közös előtag: FILMeposz, FILMkritika, FILMmúzeum, FILMötlet, FILMszalag
3. Többszörösen összetett szavak:
 díjSZABÁSminta
 gombHÁZtető
 játékTEREMBér
 kályhaCSÖtészta
 kötőGÉPpark
 mesterMŰemlék
 táncISKOLApad
 vasTAPSVihar
4. Oidipusz válasza a thébai szfinx rejtvényére: („Reggel négy lábon, délben két lábon, este három lábon jár. Mi az?”) az ember
5. Örkeny Tótek című darabjában dobozokat készít a család az őrnagy utasítására.
6. A fakszimile hasonmást jelent.
7. Hrabal Táncórák idősebbeknek és haladóknak című elbeszélése egy mondatból áll.
8. Az ihlet szó etimológiája: valószínűleg az Ihel, ihl(ik) ’sugalmaz, inspirál’ szóból ered, amely a jonh /szív, kebel/ ih, éh alakváltozatából keletkezett –l igeképzővel (Jelentése: belsőleg, lelkileg), majd ebből –t képzővel (pl. szeretet).
9. Littkey Erzsébet, lelenclány, Móricz fogadott lánya, akit mint öngyilkosjelöltet ismert meg az író - ő volt az ihletője Móricz Zsigmond Csibe-novelláinak.
10. A kalokagathia szó az erkölcsösséget és a szépséget szoros összefüggésben tekintő ókori görög eszményt jelenti.
11. Márai Sándor: A költő meghalt
 a/ Kosztolányi Dezsőről szól Márai Sándor nekrológja.
 b/ A szegény kisgyermek panaszai, Édes Anna c. műveket említi meg a szerző, amelyek alapján egyértelműen azonosítani lehet a halott művészt.
 c/ Szinesztézia: „nemcsak hangokat hallott, hanem színeket is hallott”
 d/ Vörösmarty Mihályra vonatkozik az imént említett állítás.
 e/ A homo aestheticus jelentése: az esztétika embere, a szépség elsődlegességét valló művész.
 f/ Dide becenéven illette Márai az elhunyt barátot.
 g/ A haldokló Kosztolányi üzenete pályatársainak: „Vigyázzatok a magyar irodalomra”
12. „Legyen ön is milliomos”
 a/ Mátyás király halálával lett oda az igazság a szólás szerint.
 b/ Hephaisztosz a görög sánta kovácsisten.
 c/ Jago volt Othello aljas lelkű zászlósa.
 d/ Salierit gyanúsították Mozart megölésével.
 e/ Robert Burns volt a skótok nemzeti költője.
 f/ Rembrandt híres festménye Tulp orvos anatómiai előadását ábrázolja.
 g/ Aki retorizál: szónokol.
 h/ A girigári: kártyakombináció.
 i/ Louis Braille a vakírás francia feltalálója.
 j/ Jonathan Swift Gullivere 4 utazást tett.

Megfejtették:

Benk Margita (NincsZsák), Cseri Eszter (27-es), Deák Zsófi (Monopoli), Gurbács Balázs (27-es), Imre Dániel (AzBest), Lévai Balázs, (NincsZsák), Majr Csilla (AFro(Poli)sz), Mészáros Kristóf (NincsZsák), Noll Frigyes (GézAndgúz), Plagányi Vivi (27-es), Schepác András, Spann Richard (M.O.N.D.), Szabó Domi, Szépe Csilla, Trényi Hajalka (27-es)

Gratulálunk!

D e c e m b e r i f o r d u l ó

Beküldési határidő : 2004 . január 12 .

1. Autók – operák (3 pont)

Említs legalább három operát, amelyben valamelyik szereplő vagy helyszín neve egy-egy autómárka nevével azonos. (Ha többet találsz, plusz pont jár érte.)

2. Budapest egyik metróállomásán egy híres magyar költő saját pihenőpadot kapott egy lelkes olvasójától. Melyik állomáson? Ki a költő? Mi a vers címe, amely a pad felett olvasható? (3 pont)

3. Olvasd el Anatole France Júdea helytartója című novelláját, majd válaszold meg az alábbi kérdéseket! (11 pont)

- Hányszor és hol találkoztak a főszereplők? (2)
- Mi irányította Pontius Pilatus cselekedeteit, amikor Júdea helytartójának nevezték ki? (Idézetet kérek.) (2)
- Milyen rendelkezéseket, újításokat akart bevezetni Jeruzsálemben? (2)
- Vesd össze a beszélgető partnerek értékrendjét, személyiségét? Miben hasonlítanak és miben különböznek egymástól? (4)
- Ki után vágódott Lamia fiatalkorában Jeruzsálemben? (1)

4. Kinek melyik művében találkozhattál a következő helyszínekkel? (6 pont)

a) A radványi sötét erdő	d) Gréve tér
b) Eldorádó	e) Senki szigete
c) Üdlak	f) Krisztina-város

5. Az alábbi motívumok mely bibliai személyekkel hozhatók kapcsolatba? (10 pont)

a) Cethal	f) Lajtorja
b) Dadogás	g) Parittyá
c) Égő csipkebokor	h) Templomépítés
d) Három kakasszó	i) Testvérgyilkosság
e) Hét szűk esztendő	j) Tudás fája

Javítsd ki a következő mondatok nyelvhelyességi hibáit, ahol találsz ilyet! (4 pont)

- Sándor elmondta, hogy a négy kerületben lakik.
- A parlamentbe hozzák az ország fontos döntéseit.
- Géza, az asztalos legyalulta az egyenetlen fafelületet.
- Az év ezen szakában sokszámú bűvár merül el a korallzátonyoknál.

Javítsd ki a következő mondatok helyesírási hibáit! (5 pont)

- A tanítvány eleste a mesterfogásokat.
- Volgográd elleste érzékeny veszteséget jelentet az oroszoknak.
- A genovaiak elégedetlenek voltak a volgográdi céhhel.
- Petőfi Sándor 1823, Január 1-ején született.
- A nagykövet az ország problémájit hűmánus érdeklődéssel figyelte.

Sok sikert és szép ünnepeket kíván

A Művészetismeret munkacsoport

kezdve, amikor már nem lehettem a tanújuk. Hiszen minden érdekel, ami veled történt.

Pontius Pilatus szomorúan csóválta csak fejét.

- A természetes együttérzés - mondta - s kötelességem is arra bírta, hogy hivatalomat ne csak buzgón, hanem szeretettel is lássam el. De egyre üldözött a gyűlölködés. Az ármány és a rágalom erejének teljében törte ketté életemet, s egyben elfonnyasztotta érlelődő gyümölcsseit. Ülünk erre a buckára. Pár rövid szóval felelhetek, kedves Lamiám. Olyan közel vannak hozzám ezek az események mind, mintha tegnap történtek volna. Tudod, az én elmémet az isteni Augustus irányelvei alakították. Amikor annak idején kineveztek Júdea helytartójának, a római béke fensége már átfogta az egész földet. A prokonzulok már nem gazdagodtak a tartományok kirablásából, mint belső viszályaink idején. Tudtam a kötelességemet. Vigyáztam, hogy bölcsesség és mérséklet irányítsa cselekedeteimet. Az istenek a tanúm: csakis a könyörületben voltam makacs. Mit használtak ezek a jóakarató gondolatok? Ott voltál, Lamia, amikor kormányzásom kezdetén kitört az első lázadás. Emlékedbe kell-e vajon idéznem a körülményeit? Caesarea helyőrsége téli szállásra vonult Jeruzsálembe. A legionáriusok Caesar képét hordozták hadijelvényeiken. E látvány sértette a jeruzsálemieket, akik nem ismerik el a római császár istenségét, mintha bizony, ha már engedelmessé kell, nem volna tiszteletre méltóbb istennek és nem embernek engedelmessé. A nép papjai prokonzuli törvényszékemhez fordultak, és gögös alázattal kértek, hogy vitessem el a hadijelvényeket a szent város falai közül. Megtagadtam kérésüket, mivel Caesar istenségét s a birodalom fenségét mindennél jobban tisztetem. Akkor meg a csöcselék, a papsághoz csatlakozva, fenyegető esdekléssel árasztotta el hivatalomat. Megparancsoltam a katonáknak, hogy rakják gúlába lándzsáikat az Antonia-torony előtt, és liktorokhoz hasonlóan, pálcával a kezükben, oszlassák fel ezt az arcátlan sokaságot. De a zsidók, érzéketlenül a botütések iránt, továbbra is csak könyörögtek, a legmakacsabbak pedig a földre vetették magukat, és inkább ott haltak meg a vesszőcsapások alatt. Te is tanúja voltál akkor, Lamia, az én meg-

aláztatásomnak. Vitellius prokonzul utasítására azonban mégis vissza kellett küldenem a hadijelvényeket Caesareába. Ezt a szégyent mégsem érdemeltem meg! A halhatatlan istenekre esküszöm neked, Lamia, hogy kormányzásom idején egyszer sem sértettem meg az igazságot és a törvényeket! De meghalok, s nem tudom, ki fogja megvédeni emlékemet.

Sóhajtott, és elhallgatott. Lamia így felelt:

- Akkor cselekszünk csak bölcsen, ha rettegés és reménykedés nélkül fordulunk a bizonytalan jövő felé. Oly fontos, hogy mit fognak gondolni rólunk az emberek? Csak mi magunk lehetünk önmagunk bírái és tanúi.

- Hagyjuk ezt - mondta Pontius. - A gyógyító kénes gőzöknek, amelyeket az itteni mezők árasztanak, több erejük van, amíg a naptól átmelegített földből törnek elő. Sietnem kell hát, isten veled. De mert egy barátommal találkoztam, élni akarok e szerencsémel. Aelius Lamia, tiszteld meg otthonomat, és vacsorázzál vélem holnap este. Holnap majd beszélgetünk még Júdeáról.

Másnap, vacsoraidőben, Lamia Pontius Pilatus házába ment. Csak két nyugágy várta az érkezőt. Az asztal minden pompa nélkül, de tiszteességgel volt terítve. Étkezés közben egymás betegsége felől érdeklődtek, leírták hosszasan a tüneteket, és elmondták egymásnak a sokfelől ajánlott gyógymódokat. Majd örvendve, hogy itt Baiae-ban találkoztak, váltig dicsérték a kecses kurtizánokat, akik arannyal ékesítve s barbár országokban szőtt fátylakba burkolózva sétáltak a fővenyen. De az öreg helytartó elítélte ezt a hivalkodást, amely hiú kövekért és emberszötte pókhálókért idegen népeknek, sőt a Birodalom ellenségeinek juttat római pénzt. Aztán a környéken végzett közmunkákról beszéltek, arról a csodálatos hídról, amelyet Caius Puteolae és Baiae között építtetett, s az Augustus-kori csatornákról, amelyek a tenger vizét egészen az avernumi és lucrinumi tavakba vezetik.

- Én is bele akartam fogni - sóhajtott Pontius - ily hatalmas közhasznú munkába. Amikor balsorsom, sajnos, Júdea helytartójává tett, az volt a tervem, hogy vízvezetéket építek, amely kétszáz stádium hosszán bőséges, friss vizet hoz Jeruzsálembe. A szintek magasságát, az áramlás bőségét, az ércmedencék hajlását, a vízszolgáltató csövek megosztását: mindezt én magam döntöttem el. Elkészítettem a vezeték őrségének szabályzatát, nehogy bárki jogtalanul használhassa a vizet. Már építőmestereket és munkásokat is fogadtam. El-

rendeltem, hogy kezdjék meg a munkát. De nemhogy örömmel látták volna ezt a vízvezetékét, amely hatalmas ívein a vízzel együtt az egészséget hozta volna városukba, a jeruzsálemiek inkább borzalmas jajongásba kezdtek. Csoportokba verődve szentségtörést, istenkáromlást meg mit tudom mit emlegettek, a munkásokra támadtak, és széthordták az alapköveket. El tudsz-e képzelni, Lamia, iszonyatosabb barbárokat? De Vitellius megint csak nekik adott igazat, s mihamar utasítást kaptam, hogy hagyjam abba a munkálatoikat.

- Nagy kérdés - mondta Lamia -, vajon boldogíthatjuk-e akarataik ellenére az embereket?

Pontius Pilatus nem figyelt rá, és így folytatta:

- Visszautasítani egy vízvezetékét, hát nem örültség?!

A zsidók - felelte tünődően Lamia - ragaszkodnak ősi szokásaikhoz. Azzal gyanúsítottak téged, de belátom, oktalanul, hogy el akarod törölni az ő törvényeiket, amellet megmástitani régi erkölcsüket. Ne vedd rossz néven, Pontius, ha megmondom: cselekedeteid nem voltak mindig alkalmasak arra, hogy eloszlassák e szerencsétlen tévedésüket. Akaratod ellenére gyakran szítottad nyugtalanságukat, és nemegyszer láttam, hogy nem is titkoltad megvetésedet hitükkel és vallásos szertartásaikkal szemben. Főképp azzal ingerelted őket, hogy legionáriusaidal őriztetted az Antonia-toronyban a főpap ruháit és szent jelvényeit. Ismerjük el, ha a zsidók nem emelkedtek is fel, mármint hozzánk hasonlóan, az isteni dolgok szemléletéig, hitüknek a titkai, ősi voltuknál fogva, mégiscsak tiszteletre méltók.

Pontius Pilatus vállat vont.

- Nincs szabatos ismeretük az istenek természetétől. Imádják ugyan Jupitert, de sem nevet, sem külső formát nem képesek adni neki. Még kő alakban sem tisztelik, mint Ázsia egynémely népe. Miért nevelsz, Lamia?

- Mulatságos gondolatom támadt - válaszolta amaz. - Az jutott eszembe, hogy a zsidók Jupiterje egy nap eljőhet Rómába, s üldözöbe vehet téged az ő rettentő haragjával. Miért is ne? Ázsia s Afrika máris számos istent adott nekünk...

Arra a furcsa gondolatra, hogy Júdeából is jöhetne isten, futó mosoly csillant meg a helytartó szigorú arcán. Majd komolyan válaszolt:

- Hogyan is tudnák a zsidók az ő szent törvényeiket idegen népekre kényszeríteni, mikor maguk is hajba kapnak ezeknek a magyarázatán? Te is láthattad őket, Lamia, legalább húsz vetélkedő felekezetre bomolva, mikor nyilvános tereken tekerceikkel hadonásznak, és gyalázkodva tépdésik egymás szakállát; láthattad őket templomuk falánál, amikor hirtelen körülvesznek egy-egy örületől megszállt s magát prófétának hívő nyomorultat, vagy amikor kétségbeesésük jeléül megszaggatják a köntösüket. És mert nincs filozófiájuk, nem tűrik a vélemények változatosságát. Ellenkezőleg, kínhalálra adnának mindenkit, aki az ő törvényükkel ellentétes elveket vall az istenségről. És mivel, mióta Róma génusza uralkodik felettük, bíróságaik halálos ítéleteit csak a prokonzul vagy a helytartó jóváhagyásával lehet végrehajtani, egyre gyötrik a római törvényszéket, hogy erősítse meg gyászos döntéseiket. Százszor is láttam már őket, amint tömegbe verődve, gazdagok és szegények, megbékélve papjaik körül, dühöd szívvel ostromolják elefántcsont székemet, rángatják tógám szegélyét és saruim szíjait, hogy sürgessék, követeljék egy szerencsétlen ember halálát, akinek nem tudtam semmi bűnét, s legfeljebb éppoly örültnek tartottam, mint a vádlóit. Százszor? Mindennap, minden órában! És hát mégis végre kellett hajtanom a törvényeiket, akárcsak a miénket, hiszen Róma az ő szokásaik öréül s nem rombolójául küldött oda, és én voltam felettük a bárd és a vesszőnyaláb. Eleinte megpróbáltam, hogy észre térítsem őket; igyekeztem megmenteni nyomorult áldozataikat a kínhaláltól. De az én jóindulatom még jobban ingerelte őket; keselyű módjára csapkodva csőrükkel és szárnyaikkal, egyre csak áldozatukat követelték. Papjaik megírták Caesarunknak, hogy megsértem törvényeiket, és e felterjesztéseik miatt, amelyeket persze Vitellius is támogatott, szigorú megrovást kaptam. Hányszor lett volna már kedvem, hogy a görögök szavával, a hollóknak vessek oda vádlottakat és bírakat egyaránt!

Lamia a beszélgetés sorát szelídebbre akarta fordítani.

- Pontius - mondta -, nagyon is megértem régi haragodat. Amit megismerhettél a zsidóság jelleméből, belátom, nem válik előnyükre. De én, aki kíváncsi utazóként éltem Jeruzsálemben, és a nép

közé elegyedtem, olyan titkos erényeket fedeztem fel az emberekben, amelyek előtted rejtve maradtak. Ismertem szelíd lelkű zsidókat is, akiknek egyszerűsége és hű szíve a mi költőinktől megénekelte ebáliai aggastyánra emlékeztetett. S magad is láthattál, Pontius, olyan egyszerű embereket, akik legionáriusaid vesszőcsapásai alatt névtelenül haltak meg egy igaznak tartott ügyért. Az ilyen embereket, lásd, mégsem szabad megvetnünk. Azért szólok így, mert úgy vélem, mindenben meg kell őrizni a mértéket és a méltányosságot. De bevallom, nagyon tetszettek nekem. Akkor még fiatal voltam, és a szíriai nők felgyújtották érzéseimet. Velőmig éreztem piros ajkukat, nedves és a homályban csillogó szemüket, mély tekintetüket. Festett és kendőzött arcuk, nárdus- és mirhaillatot árasztós szagos olajtól átítatott testük ritka és kéjes gyönyörűséget ád.

Pontius türelmetlenül hallgatta e magasztaló szavakat.

- Nem olyan ember voltam - mondta -, aki a zsidó nők hálójába esik, s ha már erről beszélünk, meg kell mondanom, Lamia, hogy sosem helyeseltam a te mértéktelenségedet...

De Tiberius száműzöttje már nem figyelt az öreg helytartóra. Kiürítette falernumi borral teli kupáját, s valami láthatatlan képre mosolygott.

- Szíria asszonyainak csupa vágyódás a táncuk - szólt aztán halkán. - Ismertem Jeru-

zsálemben egy zsidó nőt, aki valami rossz csapszékben, hitvány szőnyegen táncolt, egy kis lámpa füstös fénye mellett, és magasra emelte a karját, hogy összekoccsintsa réztányérjait. Kifeszített csipőjével és hátravetett fejével, mintha dús, vörös hajának súlya húzná lefelé, gyönyörtől nedves szemével, szenvedélyes, epedő és ruganyos testével magát Kleopátrát is sápadttá tette volna az irigységtől. Szerettem barbár táncait, kissé rekedt s mégis oly édesen hangzó énekét, tömjénillatát s azt a félálmod, amelyben mindig élni látszott. Mindenüvé követtem. Elkeveredtem a katonák, a komédiások, a vámszedők rosszillatú tömegében, amely körülötte nyüzsgött. Egy nap aztán eltűnt, és többé sosem láttam. Sokáig kerestem mindenfelé, rosszhírű sikátorokban és csapszékben. Nehezebb volt elszokni tőle, mint akár a görög bortól. Pár hónappal később, hogy elvesztettem, véletlenül megtudtam, hogy beállt egy kis csoportba, néhány férfi és nő közé, akik egy fiatal galileai csodatevő nyomába szegődtek. Názáreti Jézusnak hívták, akit nem is tudom, miért, később keresztre feszítettek. Emlékszel erre az emberre, Pontius?

Pontius Pilatus, mint aki emlékei közt kutat, összevonta szemöldökét, s kezét a homlokához emelte. Majd rövid hallgatás után:

- Jézus? - mormolta. - Názáreti Jézus? Nem emlékszem.

Szávai Nándor fordítása

A KABARÉ OSZTÁLY KARÁCSONYI KÜLÖNKIADÁSA

Előhang

Ennek a negyednek az elején Művészetismeret órákon az Újszövetséggel foglalkoztunk. Ennek kapcsán született néhány olyan íromány, amelyben továbbgondoltuk a bibliai történeteket, szimbólumokat esetleg a Bibliához kapcsolódó műalkotásokat. Fogadjátok szeretettel ezt a néhány szöveget.

A Kabaré osztály nevében:

Bíró Ágota

Heródes király naplója (Az én naplóm)

Hogy pontosan korban hol is járhatunk, nem tudom, mert nincsenek itt a tudósaim, és nem tudják megmondani, hol is járunk most az időben.

Egy napon, mikor fejedelmi ebédemet készültem elkezdni, bölcsek zavarták meg nyugalمامat; minő orcátlanság ez! Míg el nem kezdtek beszélni, azon tanakodtam, hogy lefejezzem őket, de elég érdekeseket mondtak, így még vártam az ötlettel. A bölcsek nem szóltak semmit, csak ennyit kérdeztek:

- Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy hódoljunk előtte.

- Hogy képzelik ezt, hogy csak így rám törnek, és nem is nekem akarnak hódolni? - mondtam inasomnak, a bölcseknek pedig csak annyit válaszoltam - Majd hivatlak titeket, ha megtudok valamit.

Azonnal összehívtam a papokat és a nép írásmagyarázóit, hogy mondják el, hol kell a Messiásnak születnie. Ezt válaszolták: Júdea Betlehemében (erre nem emlékszem, mivel nem mondták érthetően, de a végét megjegyeztem) ...aki népünket kormányozza.

Nagy harag támadt bennem, pár papot le is fejeztettem. Kiötlöttem valamit. Hivattam a bölcseket, és pontosan meg akartam tudni tőlük, mikor volt a csillag megjelenésének ideje. Ezt mondtam végezetül: Ha megtaláljátok, jelentsétek nekem, mert én is meg akarom látogatni. Furfangos kis ötlet, nemde? Én nem meglátogatni, hanem megölni akarom, nehogy elvegye a birodalmam. A bölcsek tovább álltak. Sokat vártam, de nem

jöttek vissza, és én ebből tudtam, hogy rájöttek a cselemre. Nagy harag gyűlt bennem. Hogy képzeltek, hogy nem teljesítik a parancsom!? Azt sem tudtam, mit csináljak!

Összehívtam a katonák vezetőit, a tanácsosaimat s megkérdeztem tőlük, mit tegyek? Hosszú vitatkozás és várakozás után azt felelték, öljek meg minden két évnél fiatalabb gyermeket Betlehemben és környékén. Másnap reggel útra keltem. Összegyűjtöttem seregemet és elindultam lemészárolni a csecsemőket.

A parasztok hogy védték gyermekeiket! Legalább így volt indok őket is legyilkolni. Halál fia mindenki, aki ellenszegül - kiáltottam. Már két napja gyilkoltuk a csecsemőket, mikor végre megöltük mindet. Valami jelet vártam, hogy megöltem őt is, de semmi. Örökre talány marad, hogy meghalt-e a Mesiás!

Lelkes Dániel

A tékozló fiú története

**Jézus példabeszéde; Újszövetség; Lukács evangéliuma;
Dr. Kosztolányi István fordítása**

Mi történt? Kinek van igaza? Mi ebből a tanulság?

Mivel a szereplők egyike sem hazudik, így nem az a kérdés, hogy kinek van igaza, hanem az, hogy az adott helyzetben mi is a helyes viselkedés.

A történet lehetőséget ad arra, hogy egy lehetséges élethelyzetet különböző szempontokból vizsgálhassunk meg.

Először nézzük meg, a kisebbik fiú hogyan értékelte saját tettét.

Nem úgy tért haza, hogy pénzt kérjen, hanem azzal az elhatározással, hogy elmondja vétkét édesapjának és megkérje, hogy mint béres dolgozhasson. Ezt mondta: „*Apám vétkeztem az ég ellen és teellened. Arra, hogy fiadnak nevezd már nem vagyok méltó.*” A hazafelé vezető úton még ezt is gondolta: „*Csak béreseid közé fogadj be*”.

Belegondolva helyzetébe, azt hiszem, ennél többet, jobbat senki sem tehetett volna.

Az édesapjának összesen két választási lehetősége van: Az egyik az, hogy teljesíti fia kérését és visszafogadja, a másik az, hogy elzavarja.

Mivel fia belátta, hogy hibázott, mi oka lett volna elzavarnia? Természetesen a vagyon ismételt elosztása hibás döntés lett volna, de erről szó sincs a történetben:

„*Fiam, te mindig itt vagy velem és mindenem a tied.*” – ezt mondja az idősebbik fiúnak, amikor az számon kéri rajta, amit tett, vagyis visszafogadta kisebbik fiát.

Most nézzük meg az idősebbik fiú szemszögéből gondolatait:

„*Látod, én annyi éve szolgállok Neked, és egyszer sem szegtem meg a parancsodat. És Nekem még egy gödölyét sem adtál soha, hogy egyet mulathassak a barátaimmal. Most meg, hogy ez a fiad megjött, aki vagyonodat rossz nőkre pazarolta, hizlalt borjút vágattál le Neki.*”

Első reakcióként ez helyén való, mert édesapja valószínűleg sosem dicsérte szorgalmas fia munkáját, pedig ha valaki ilyen teljesítményt ér el, azt időnként el kell ismerni, meg kell ünnepelni. Az életben ez egy elég gyakori hiba, amin változtatni kell.

Másrészt az a kérdés, hogy volt-e oka a fiúnak a féltékenységre.

Az édesapja a megosztott vagyont nem osztotta újra, nem adott neki (az öccsének) újabb vagyont, amit elherdálhatott volna. Ráadásul a kisebbik fiú nem azzal a szándékkal ment haza, hogy pénzt kérjen, vagy őt ünnepeljék, hanem béresként szeretett volna dolgozni.

Véleményem szerint így nem volt oka a féltékenységre, és valószínűleg gyorsan belátta, hogy édesapja helyesen cselekedett.

Nagyon fontos gondolatnak tartom azt, ha valaki beismeri bűnét, hibáját, vagyis megbánja azt, amit tett, mert akkor számíthatson a többiek megbocsátására és kaphasson lehetőséget arra, hogy jóvátegye azt, amit elrontott.

A bibliai történet másik nagy tanulsága, hogy a megszokott, mindennapi munkát is vegyük észre, és valamilyen formában jelezzük vissza, köszönjük meg a másoknak, ünnepeljük meg őt néha. Ez a családi életben is nagyon fontos!

Erről a történetről már csak egy gondolatom van, ami lényeges és teljes mértékben egyetértetek, és az nem más, mint egy idézet, amely így hangzik:

„Valamennyien tékozló fiúk vagyunk azzal a különbséggel, hogy egyesek az atyai háztól eltávolodó, míg mások már a visszavezető úton járnak.” (Pilinszky János: Egy lírikus naplójából)

Gere Zsuzsi

Apokalipszis – most

Lehetőségek:

- Természeti okok: meteorit, napfolt, földrengés, ózónlyuk, ufó
- Emberi okok: éhínség, önpusztítás, túlnépesedés, gépesítés, betegség, járvány

Azt nem tudom, hogy a harmadik világháborút milyen fegyverekkel fogják megvívni, de a negyediket biztosan botokkal és kövekkel.

Albert Einstein

Lehet, hogy ez ember önfejlődése miatt lesz vége a föld élővilágának, életének. Ebbe beletartoznak a növények, az állatok és emberek is. De az is előfordulhat, hogy a miáltalunk előidézett lények, gépek okozzák a vesztünket. Ezzel kapcsolatban sok film is készült: Terminátor 1, 2, 3; Mátrix 1, 2, 3; Jurassic park 1, 2, 3. Ezek a filmek nem a világvége egyik alternatíváját mutatják meg, csak olyan gondolatokat ébresztenek az emberek fejében, hogy lehet: „ez lesz a végétünk”, és lehetnek hősök és védelmezettek, de ha mindenki meghal, akkor már nagyon mindegy az egész.

Bár az emberiségnek még hosszú jövőt jósolnak a tudósok és a csillagászok, én mégiscsak borúsán látom a jövőt. Én teljes mértékben egyetértetek Einstein barátunkkal. De az is lehet, hogy nem kell ahhoz háború, elég csak a környezetet ugyanilyen mértékben szennyezni, és majd azt vesszük észre, hogy a víz alatt vagyunk. Az ember okos, de nagy tömegben buta és hisztérikus. Ezt jól példázza Jézus elítélése is (a korrupciót leszámítva). Vegyünk egy példát, mondjuk nem halunk meg 1000 éven belül, mit fogunk addig csinálni? Kártyázunk,

üvöltünk a mobilkészülékekbe, és rohanunk a munkahelyünkre gürcölni? Miért is ne? Elvégre nem a mi feladatunk elvégezni ezeket a teendőket, hanem az utókoré. DE AZOK MI VAGYUNK!!! És mit fogunk majd mi is mondani? Ez az utókor feladata! Itt a baj. A szemléletmóddal, mert úgy is felfoghatjuk, hogy miért menjek jó időben biciklivel, ha autóval is mehetek, nincs abban semmi rossz, elvégre nem szennyezem a Trabantommal a levegőt. De az Audi is szennyezi, csak lassabban. Ha senki nem csinál semmit a Green Peace-en kívül, addig mindenki autóval fog járni munkába, liter számra öntjük az olajat a tengerekbe, atomeróművek fogják táplálni a konnektorokat.

Ha optimistán nézzük a dolgokat, akkor a kormány észreveszi, hogy a közutak kihasználtsága 150% fölé emelkedett, és megkéri az autósokat, hogy a tömegközlekedést válasszák, vagy ha ez nem megy, akkor adókat vezetnek be, és a jó nép felső rétegei lesznek az autóutakon, és úgy, mint Hollandiában, Japánban, mindenki biciklivel fog közlekedni. ☺ De ez még odébb van, egyelőre a roma helyzetet, a metrót, az utakat kell meg csinálni, és majd aztán ezek a globális dolgok. Az infrastruktúra soha nem lesz akkora, hogy ez bekövetkezzen.

Egy csillagászati felmérés alapján bátran állíthatom, hogy bizonyos időközönként elhalad a naprendszerünkben több olyan aszteroida is, ami esetleg egyszer nekimehet a földnek. Lehet, hogy egy olyan nagyságú aszteroida fog minket letakarítani a földről, mint amekkora a dinoszauruszokat. Azt mondják (de én nem, hogy igaz-e) a Mexikói öböl annak a meteoritnak köszönhető, ami elpusztította a dinoszauruszokat. Bár szerintem egy ekkora darab meg kellett hogy változtassa a föld forgását, alakját és helyzetét. Lehet, hogy ennek köszönhető, hogy az evolúció során kialakultunk. Mondhatjuk, hogy ez fantasztikus, vagy hogy ez borzasztó, de most meg van.

Melyik a jobb? Belefulladunk az általunk kibocsátott gázokba, és lassan nem lesz olyan hely a földön, ami lakható lenne, levegő után kapkodva kúszunk a gázálarc felé (ami nem képes megszűrni azt a levegőt, ami addigra lesz), és tüdőfájdalmakkal kileheljük az általunk nevezett utolsó lehetőséget. Vagy pedig egy hold nagyságú üstökös nekimegy a földnek, és szétéget mindent. Akkor sokkal jobban járunk, hisz annyit sem fogunk majd mondani, hogy: ☠️ és nem gondolunk majd arra, hogy mit kellett vagy mit nem kellett volna csinálnunk, addigra már csak egészen apró pernyék leszünk a világűrben. Így én csak annyit mondhatok, hogy bár nem mindegy, mit teszünk, a pillanat örömét élvezzük ki maximálisan, még ha mások azt mondják: miért nem dolgozol?! Amit ma is megtehetünk, annak reményében tegyük, amit mi magunk világvége szóval jelölünk. Hisz az csak addig tart, amíg van vesztenivalónk. Ha már úgy érzed, minden olyan dolgot megcsináltál, amit nem csak a társadalmi normák követelnek, hanem az erkölcsiek is, akkor sem ugorhatsz le a 11.-ről, mert valaki még hisz benned! Attól, hogy a hajó fekete vitorlákkal jön, nem kell bánatod miatt a tengerbe vetned magad, mert csak elfelejtették kicserélni a fehérrel. (Ariadné fonala történet)

Még mielőtt bárki is komolyan venné ezeket a betűkből képzett szavakat és mondatokat, azt kell mondanom, hogy ez csak egy agyszülemény, részvényeken alapuló világvége-teória, semmi egyéb. Egy 1 és " oldalas kinyomtatott, a Microsoft Office 2000 által kijavított (!) kis iromány, ami azt a nagyszerű célt hivatott követni, hogy elnyerje Bíró Ágota tetszését.

Fekete Márton

Július 24. Ma egy furcsa csillagot láttam feltűnni az égen. Mivel nagyon érdekelnek a csillagok, és ahogy megjósolják a jövőt, ezért minden nap nézem őket, és teljesen biztos vagyok benne, hogy tegnap még nem volt ott. Talán szólnom kéne Menyhértnek.

Ui.: Delila terhes. Remélem, lányom lesz a sok fiú után.

Augusztus 1. Sajnos itt kell hagynom Delilát. Megkérdeztem Menyhértet a csillagról, ő pedig Boldizsárt, és arra a következtetésre jutottunk, hogy biztos valami királynak a születését jelzi. A csillag elindult, így hát követjük, hátha jó király születik. Vajon datolyát is rakjak az ajándékok közé? Azt hiszem, Tuvalun megyek, ő legkezesebb a tevéim közül.

Szeptember 29. A csillagot követvén keresztülmentünk szépséges szülőföldemen, Arábián, és Szidón közelében járunk most. Már érzem a tenger illatát! A tevék nem bírták tovább a hosszú utat, nem voltak hajlandók megmozdulni, ezért öszvérekre cseréltük őket. Az egyik bazárban valaki ellopta az egyik ajándékos ládát. Delila a hatodik hónapban van.

Október 20. Megérkeztünk Jeruzsálembe, és Heródes király fogadott minket. Kérdezte jövetelünk okát és célját, mi pedig elmondtuk. Elég barátságosnak tűnt, de ki tudja. Összehívta az összes bölcsét és írástudóját, és kifagatta őket a születendő királyról, aki a zsidók királya lesz. Ők Megváltónak is nevezik. Nem csodálnám, ha Heródes féltékenységében valami gonoszat tenne. Olyan alattomos és kegyetlen szeme van. Egyre kevésbé tetszik. A bölcsék azt is mondták, hogy a Megváltó Betlehemben fog megszületni, úgyhogy hamarosan útnak indulunk.

Ui.: A legkisebb fiam megtanult lovagolni.

Október 30. Az elindulásunk előtti utolsó pillanatban Heródes még magához hívott, és megkérdezte tőlünk a csillag feltűnésének pontos idejét. Nagyon izgatottnak látszott. Majd a lelkünkre kötötte, hogy ha megtaláljuk a gyermeket, akkor mondjuk el neki is a helyet, mert ő is imádni akarja. Nem is tudom. Lehet, hogy nem fogom.

December 24. Láttam a Megváltót! A csillag elvezetett hozzá minket. Egy pajta fölött állt meg, ahol egy jászolban feküdt egy kisbaba. Leboroltunk, és imádtuk őt. Szerintem az ajándékok közül a fűgének és a datolyának fog örülni, hiszen csak ezeket lehet megenni. Annyira hihetetlen, hogy ez a pici népeket fog felszabadítani és egy új vallás alapjait megteremteni! Hiszen csak akkorka volt, mint a fél karom és a fején még csak pihék vannak. Olyan pici és védtelen! Remélem, jó sorsa lesz. Már egy órája elbúcsúztam tőle. Megfogta a kisujjam.

December 26. Már felkészültünk az útra Heródeshez, amikor mind a hárman ugyanazt hallucináltuk álmisságunkban: ne menjünk vissza hozzá! Tudtam én! Így hát Mezopotámián keresztül térek vissza a családomhoz és Delilámhoz, aki egészséges kislányt szült nekem! De várom már, hogy láthassam!

Lapok Heródes király naplójából

Mikor megtudtam, hogy megszületett Jézus, a zsidók királya, nagy nyugtalanság fogott el. Örjögtem, mert az igazat megvallva féltettem a vagyonom, nagyon is. De nemcsak engem fogott el nyugtalanság, hanem úgy hallottam, hogy egész Jeruzsálemet. Igaz őket nem valószínű, hogy azért, amiért engem.

Valamit ki akartam találni, ezért sokáig gondolkoztam, mit tegyek az ellen, hogy ez a gyerek ne túrjon ki a vagyonomból, a hatalmamból. Úgy döntöttem, hogy összehívom a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdeztem tőlük, hogy hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azt válaszolták, hogy a júdeai Betlehemben, ahogy megírta a próféta.

Ezután jött a tervem következő része. Titokban magamhoz hívtam a bölcseket és megkérdeztem tőlük, hogy Jézus csillaga pontosan mikor tűnik fel? Aztán elküldtem őket a gyerekhez, hogy szerezzenek róla pontos tudomást, és mondtam nekik, hogy mihelyt megtalálják, adják a tudtomra, és én is elmegyek imádni őt. Ez egy csapda volt, mert meg akartam ölni, és úgy gondoltam, hogy nem jönnek rá a bölcsek, ami az elején így is volt, és el is indultak a csillag által vezetett úton.

De aztán kiderült, hogy a bölcsek túljártak az eszemen. Erre nem volt nehéz rájönnöm, mert sokáig nem adtak hírt magukról, pedig már biztos odaértek. Erre nagyon megharagudtam, dühögtem egy ideig, de aztán úgy döntöttem, hogy ez nem megoldás. Tanácsot akartam kérni valakitől, de úgy gondoltam, hogy most már senkiben se bízhatok. Ezért egyedül kellett kigondolnom valamit, amitől biztos nem üt ki a helyemről az a kisgyerek, és megtartom a vagyonomat. És ekkor eszembe jutott, hogy csak az lehet a megoldás, ha megöletem minden két évnél fiatalabb, Betlehem környékén lakó fiúgyermeket. Ez először elriasztott, és megpróbáltam más módszert kigondolni. Az is eszembe jutott, hogy azt mondom, hogy adják ki Jézust, de úgy gondoltam, hogy az nem lenne hatásos, mert úgyse adják ki, csak elmenekül a család, vagy pedig egy másik gyereket adnak oda, mert sok ember bízik a kis Jézus megváltásában. Azt meg nem akartam, hogy elmeneküljön a család, és soha többé ne találjam meg, csak amikor már késő, mert akkor már el tudja venni a vagyonomat. Ezért kiadtam a parancsot, hogy öljenek meg minden két évnél fiatalabb fiúgyermeket Betlehemben és annak környékén.

Mindenki sírt és jajgatott. Biztos mindenki azt mondta, hogy ennek az embernek nincs szíve? Hát igen, lehet, hogy ilyen szívtelen vagyok, de csak így tarthatom meg a hatalmamot. Sokan úgy gondolják, hogy a jó, becsületes király mindig hatalmon marad, a rossz meg bűnhődni fog, de ez csak a mesében van így, mert az életben, ha jó király uralkodik, akkor jön egy rossz király, és elveszi a hatalmát, és én ezt nem akartam megkockáztatni.

Miután ennek vége szakadt, megkérdeztem a katonákat, hogy biztos megöltek-e minden gyereket, és azt mondták, hogy igen. Megkérdeztem, hogy biztos nem szökött-e ki egy gyerek se, válaszuk az volt, hogy szerintük nem. Ez számomra nem volt nagyon biztató. Úgy éreztem, hogy nem ölték meg azt a gyereket, aki elveszi a vagyonomat. És ettől félttem, de már nem volt mit tennem.

Most itt fekszem a halálos ágyamon, biztos mindenki úgy gondolja, hogy ezért fölösleges volt ez a mézszárlás, hiszen úgy is meghalok. Szerintem csak akkor volt fölösleges ez az egész, ha mégse sikerült megöletnem azt a gyereket, de azt se bánom, mert valamit tennem kellett. Ezt a naplót nemsokára mindenki látni fogja, hiszen meghalok, és biztos mindenhol úgy lesz a nevem, hogy a gyerekgyilkos vagy valami hasonló, de nem érdekel.

Palotay Réka

Pó(ó)ni naplója Péntek

Ugye veled is előfordult már, hogy azt hitted, ennél már nem lesz rosszabb a mai nap? Egyszer úgyis véget ér, azt a pár órácskát már kibírod, meghúzod magad, hogy ne legyen rosszabb... aztán mégis!

Azért (is) akartam ma leülni ide, hogy elmeséljem, vettem egy másik halat I. (Rövidéletű) Mogyi után, és még mindig él. El akartam újságolni, milyen tutin átrendeztem az akváriumot, és hogy anyyira jó arc akartam lenni, hogy szombatra beterveztem egy harmadikféle haltáp vásárlását. Erre nem kinyiffant ez is! Pont ma! Minden előzetes figyelmeztetés és búcsúlevél nélkül! Mielőtt megkérdeznéd: nem, nem húztam le a WC-n. Egyszerűen kidobtam.

Pedig Marcsinak is meg akartam mutatni. Úgy volt, vasárnap átjön teázni (mert nálam van fotel), amúgy sem látta I. (Rövidéletű) Mogyit. Hívtam már múlt héten is, de abból az lett, hogy átmentem a könyvemért, és mellesleg megnyugtattam, hogy alig 16 évesen még nem késett el a gyerekvállalással. És ha már gyerek: ezek után merjek én gyereket szülni!? Oké, lesz annak apja is, de ez még korántsem garancia! Eddigi mérlegemen már szerepel ez a két hal, egy „köpött” narancsfa és legalább három kaktusz. Mindannyian kötelességtudó élő szervezetek - voltak! A kutyáimról szó se essék!

Amúgy is rettenetes ez a nap. Megfogalmazhatatlanul rettenetes! Tegnap este óta éreztem, hogy most jobb, ha elkerülnek. Abban reménykedtem, majd kialszom magamból. Aztán mégsem... De bekavarodtam a suliba, átvergődtem magam hat tanítási órán. Volt spanyolom, csillagászat; matekra is emlékszem... az utolsó szerintem közgáz volt, de érdemi történésként azt emelhetném ki, hogy ceruzák álltak ki a fejemből - ezen óra eredményeként.

Ezek után mintha kezdtem volna kilábalni ebből az állapotból (már csak szimplán nyugos és éhes voltam), amikor erre kellett hazajönnöm. Kipecaztam II. (Hosszabbéletű) Mogyit, majd letettem magam a csokis kalács és egy bögre forró kakaó mellé. Csak hallgattam a tűzifa ropogását (az egyik kedvencem!), és anyum macskájára ügyet sem vettem.

Most meg itt ülök, fáj a szemem. És a bokám is - félreléptem.

Ez a hét szuper volt. Bár már hétfőn tudtam, ennek a hétvégémnek annyi, de nem érdekelt!

Moziba mentem. Én. Én, aki nem szoktam moziba járni. Én, aki nem szoktam moziba járni, mert mindig csak addig jutok, hogy bekarikázom a PestiEstben az engem esetleg érdeklő filmeket. De a megvalósítás kimarad.

Mostanra azonban találtam magam mellé valakit. Valakit, aki akár az ellenségem is lehetne. Pár hónapja még annak is tekintettem. Sőt, így láttam helyesnek az egészet. Kényelmes

és egyszerű, sikerélményt ígérő harcnak indult. Aztán tessék: leállok az ellenséggel. (Ez nem az egy ágyban az ellenséggel dolog...!) Ez még nem békeszerződés, csak megnevezési egyezmény!

Kellemes csalódásaim között a filmet is megnéztem, miután leküzdöttem vágyaimat, melyek között szerepelt például, hogy leütöm az előttem ülő és hihetetlenül viccesnek tűnő akaró korombelit. A film legjobb kritikája, ha annyit írok: megnéztem még egyszer!

A beszélgetés sem volt kiábrándító. Érdekelte, amiről beszéltünk, és emlékszem is szinte minden mondatra. Mégis erről a napról egy idősebb nő maradt meg a legintenzívebben bennem. Bejött abba a falatozóba, ahol mi már vagy negyedórája ültünk. Nem találta a pénztárcáját. Előfordul velem is, de neki nem volt (már) meg. Az eladó pedig már becsomagolta az ételt. Feljegyzendő a javára, hogy felajánlotta, ha holnap erre jár, kifizetheti akkor is. De a nő nem jött arra másnap. Meg is mondta. Majd kisomfordált a helyiségből. Tudom, még meg is jegyeztük, hogy ez milyen kínos. Nekem pedig már azon kattogott az agyam, kifizessem-e, maradt-e még annyi pénzem. Mire úgy éreztem, beletúrok a táskámba a pénztárcámért, már csak az emléke volt ott.

Az élet ment tovább: újabb és újabb busz állt be a szemközti megállóba, a sor haladt, az emberek felálltak a helyükről, hogy az érkezők leülhessenek fehér kis tálcáikkal... Itthon elmeséltem anyunak, aki bár megértően és részvétellel bólogatott, annyit mondott: „Ebből megtanultad, hogy legközelebb gyorsabban dönts!”.

És ha nem lesz legközelebb?

Szombat

Nagyinál ültem valamelyik szombaton. A kenyér mellé teavaj volt és szalámi. (Hú, és Máténak elfelejtettem hozni!) Elmeséltem neki, hogy rám tört a karácsony előtti pánik. Nemhogy a családomnak nem találtam ki még semmit, pár ismerősnek sincs még ötletem! Nyakamon az osztálykarácsony is...

A város meg már karácsony-lázban ég: a plázák mindenféle csiricsaré dolgot feldobáltak magukra, az Astorián egy Téalapó aláírást gyűjtött két civillel, és láttam, amint a Belvárosban szerelik fel a díszkivilágítás alakzatait. Erre a télre már angyalka- és harangformákat is ígértek. Remek! Csak hó nem lesz. Mármint akkor, amikor igazán passzolna a hangulathoz. Helyette valószínűleg eső lesz, aztán majd februárban akkora havazások, hogy a vonatom aznap be sem ér a Délibe! Tudom, lehetnék optimistább is! Majd igyekszem, ígérem!

Így tettem múlt hétvégén, amikor már a kétszázadik korcsolyát próbáltam fel. Zsoffi kísért el, de szerintem ő nem volt felkészülve a legrosszabbra: rám! Minimum kétszázszor elhangzott tőlem, hogy „de biztosan...?” és ennek egyéb változatai. Már az elején problémát okozott, hogy a csokoládés polcok iránt nagyobb érdeklődést tanúsítottunk mindketten. Így mire a korikhoz értünk, nem tudtam hova leülni. De Zsoffi feltalálta magát. Először nem akartam elhinni, aztán tényleg nem jött jobb az eszembe. Leültem egy szánkóra. Komoly esély volt rá, hogy azt is ki kell majd fizetnem, mert érzékelhetően meghajlott alattam! Ebből is kinőttem! De a mesélésből nem! Szeretek meséket hallgatni, olvasni. És mesélni is. Ezért folytatom most Robert Fulghum sztorijával:

„John Pierpont sikertelen emberként halt meg. 1866-ban, nyolcvanegy évesen kormánytisztviselőként végezte be napjait Washingtonban, lélekhorzsoló személyes kudarcok hosszú sorával a háta mögött. Pedig a dolgok egész jól indultak. A Yale-en végzett - amelynek alapításában nagyapja is segédkezett -, és az oktatást választotta hivatásául. De kudarcot vallott a tanításban. Túl elnéző volt a diákjaival. Így hát próbaképpen a jog világához fordult.

Ügyvédként is kudarcot vallott. Ügyfeivel túl nagyvonalú volt, az igazságot pedig túlságosan a szívéen viselte ahhoz, hogy elvállalja a jól fizető ügyeket. Ezek után felcsapott méteráru-kereskedőnek.

Üzletemberként is kudarcot vallott. Képtelen volt eleget felszámítani portékájáért ahhoz, hogy nyereségre tegyen szert, a hiteleket pedig túlságosan liberálisan kezelte. Közben verseket is írt, és bár kiadták őket, a jogdíj kevés volt a megélhetéshez. Költőként is kudarcot vallott.

Így hát elhatározta, hogy lekipásztor lesz. Beiratkozott a Harvard Teológiai Fakultására, majd a bostoni Hollis Street Church lelkészévé szentelték. A szesztilalmat támogató, a rabszolgaságot viszont elítélő álláspontja miatt azonban a gyülekezet befolyásos tagjai ellene fordultak, és lemondásra kényszerítették. Lelkipásztorként is kudarcot vallott.

A politika még olyan terepnek látszott, ahol viheti valamire, és a Rabszolgafelszabadítók Pártja meg is választotta Massachusetts állam kormányzójelöltjének. Veszített. Elszántan képviselőnek jelöltette magát a Szabad Föld Párt színeiben. Ismét veszített. Politikusként is kudarcot vallott.

Kitört a polgárháború, és ő káplánnak jelentkezett a 22. Massachusetts-i Önkéntes Ezredbe. Két héttel később leszerelt, mivel a feladatot túlságosan megerőltetőnek találta az egészségére nézve. Hetvenhat éves volt ekkor. Még a káplánság sem jött össze neki.

Valaki szerzett neki egy huszadrangú állást Washingtonban, a pénzügyminisztérium hátsó traktusában, és élete utolsó öt évét alantas aktatologatással töltötte. De még ebben sem volt valami nagymenő. Nem szívből csinálta. John Pierpont sikertelen emberként halt meg. Semmit sem valószínűsített meg abból, ami lenni vagy amit tenni szeretett volna. Sírját kis emlékkő jelzi a Massachusetts állambeli Cambridge Auburn-hegyi temetőjében. A gránitba vésett szöveg így szól: POETA, PREDICATOR, PHILOSOPHUS, PHILANTHROP.

Ennyi idő múltán az ember bizonygathatná, hogy voltaképpen nem is volt sikertelen. A társadalmi igazság iránti elkötelezettsége, az a vágya, hogy szeretetteli ember legyen, aktív részvétele a kor nagy eseményeiben és az emberi értelemben vetett hite - mindez nem kudarc. Sok minden, amiről azt hitte, vereség, időközben sikerré vált. Az oktatást megreformálták, a jogi eljárásokat tökéletesítették, a hiteltörvényeket módosították, és mindenekelőtt egyszer s mindenkorra eltörölték a rabszolgaságot. Hogy miért mesélem el mindezt? Semmi különös nincs benne. Sok tizenkilencedik századi reformer hasonló életet élt meg - hasonló sikereket és hasonló kudarcokat. John Pierpont egy igen lényeges szempontból mégsem volt sikertelen. Minden évben, december közeledtével az ő sikerét ünnepeljük. Szívünkben egész életünk során emlékezünk rá. Egy dallal.

Nem Jézusról vagy az angyalokról, még csak nem is a Téliapóról szól. Egyszerű dal arról, milyen jó suhanni a téli alkonyat hideg, fehér sötétjében, ló vontatta szánon. Baráti társaságban, egész úton nevetve és dalolva. Nem több. De nem is kevesebb. Ez a "Jingle Bells". A szerzője pedig nem más, mint John Pierpont.

Olyan dalt írni, amely a legegyszerűbb örömeiről szól, olyan dalt, amelyet világszerte három-négyszáz millió ember ismer -, amely olyasmiről szól, amit sohasem csináltak, de el tudják képzelni -, olyan dalt írni, amelyet felnőtt és gyerek abban a pillanatban el tud dúdolni, amint az első akkord megszólal a zongorán és a lelkében - nos, ez nem nevezhető éppen kudarcnak.

A tél kellős közepén, egy havas délután vetette papírra a sorokat John Pierpont, apró ajándéku családjának, barátainak és a gyülekezetnek. És ekként cselekedve maradandó karácsonyi ajándékot adott, még hozzá a legnemesebb fajtából, nem olyat, amely a fa alá kerül, hanem az öröm láthatatlan, legyőzhetetlen ajándékát.” (Robert Fulghum: Már lángolt, amikor ráfeküdtem)

Külön köszönet Robert Fulghumnak, amiért leírta ezt a történetet; és a családomnak, amiért megvették ezt a könyvet!

A Taylor család

3. rész

Egy gyönyörű karácsony

Lucy, Sean és Kristine végigsiettek a kórházi folyosón és benyitottak Brad szobájába. A kis Lucy már nem tudta elfojtani érzéseit, és ráborult imádott bátyjára.

- Oh, Brad! Úgy várom már, hogy hazatérj és megmutathassam az olajfát, ami ültettem.
  - Kisasszony, kérem, egy kicsit kevésbé hevesen, még egy kicsit pihennie kell.
- Brad kinyitotta szemét és megszólalt:
- Úgy örülök, hogy itt vagytok!

Két héttel később Bradet kiengedték a kórházból. Komolyabb károsodás nem érte, bár előfordult, hogy megismételt szavakat, megismételt szavakat. Otthon a karácsonyi sürgés-forgás közepébe csöppent. Lucy a Mikulástól kapott színes filctollakkal lerajzolta a családját. Míg Sean a karácsonyi bevásárlást intézte, amelyekkel Kristine bízta meg, felesége mézeskalácsot sütött a konyhában. Mivel háziállataik az utóbbi hetekben igen megfogyatkoztak, Sean úgy döntött, hogy ideális karácsonyi ajándék lenne egy skót juhászkölyök, és egy oroszkek kiscica.

Szenteste a család körbeállta a karácsonyfát, és mint mindig, felcsendült a „Kis karácsony” kezdetű dal Lucy gyönyörű hangocskáján. Miután áhítatos csend telepedett a szobára, a gyerekek izgatottan, de a csomagolópapírra mindig gondosan ügyelve felnyitották a karácsonyfa alatt elhelyezett csomagocskákat.

- Nézd, Brad! A fészülhető Barbie®! Mindig erre vágytam! – mondta Lucy, és szemében kiolthatatlan fény csillogott.
- És ehhez mit szólsz? Ez az új THX 1138-as tank, és van hozzá két zászló is! Egy amerikai és egy... Ez milyen országé?
- Nézd meg a kis atlaszodban, amit a nagyi küldött! – szolt Sean és háta mögül előhúzta a piros szalaggal átkötött csomagot, amelyben mini világatlasz lapult.
- De fiam, ezt jegyezd meg: A hatalom felelősséggel jár, és erőszakot csak a béke védelmében szabad használni, ha a szó már nem segíthet.
- Apu, igen apu – mondta Brad, és viccesen összecsapta a bokáját.

A szülők egy gyöngéd csók kíséretében átadták egymásnak a dobozokat, melyekben egy gyönyörű fülbevaló és egy karóra pihent. A fa alól vidám csaholás hangzott: Bajnok, a kutya és Hercegnő, a kiscica pajkosan játszottak. A család a hatalmas hópelyheket csodálva, egymás kezét fogva sétált a templom felé. A kis csapatot Bajnok vezette, aki néha hátramosolygott a hátán domboló Hercegnőre. Hercegnőre.

Oláh Panni, Kálmán Mátyás, Bródy Gábor

Ajánló oldal

Kontroll (Van jegyed?)

„Ez egy olyan dolog, érted, a békávének jól odacsap, megmutatjuk a suttyó ellenőröknek, hogy nem ők a basszájbák, a piros karszalag a karjukon még nem teszi őket májerré. Tutira meg kell nézni.”

Valami ilyesmi volt a levegőben. A Kontroll metrófilm. Félek, hogy nem tudom jól megfogalmazni, de valami ilyesmi: A metró kiváló helyszín egy filmhez. Mindenki metróval közlekedik (évi 300 millió utas), ezért nem távoli helyszín. A metró területének csak kis hányadát ismerjük, ezért képes megindulni a fantázia. Antal Nimród fantáziája valami új. Itt nem mutáns génkezelt csótányok ellen küzdenek az amerikai hősök, karöltve a fenomén kisgyerekekkel (Mimic). Ez közelebb van. Életunt figurák ellenőr köntösben. Ki hogy került ide? Ki fog-e jutni valamelyikük? Mi van kint? Az ellenőrök kis csapatokba szerveződve, egymással rivalizálva végzik igenis felelősségteljes munkájukat. El vannak nyomva, és erre a törvényes eszközök általi elnyomás maximalizálásával reagálnak.

Négy főhős. (Bocs, de a névmemóriám...) Az öreg róka, aki tapasztalt, rég megbékélt sorsával. Kicsit életunt, savanyú ember. Az ifjonc, aki arról ismeretes, hogy mindig kíváncsi, kicsit túlságosan is (akár mi, a nézők), nem az eszéről híres. Egy másik ellenőr, akiről érdemleges dolgot nem tudunk meg étkezési szokásain és ingerültségén kívül. És végül a főhős, akinek különösképp emlékszem a nevére (de gáz, ha rosszul): Bulcsú. Talán tervező volt valamikor. Lekerült, és lent maradt („Ki fog-e jutni valamelyikük?”). Valamiért ősi ellentét feszül közte és egy másik ellenőr csoport feje közt. Kegyetlen mérkőzések játszódnak le cél és értelem nélkül. Vagy céllal és értelemmel?

És mások: Egy lázadó fiú, aki mindenáron kellemetlenséget akar okozni a kontrollereknek. (Gyalogkakukk, azt hiszem.) Egy metróvezető, aki szintén különleges, mert Bulcsún kívül csak neki van múltja. Egy lány, aki fontos szerephez jut... És rengeteg más, sokféle arc: utasok ellenőrök, öltönyösök (Smith ügynök magyarosításai), orvosok, egy ellenőrpszichológus, egy főnök és egy árny, aki valahonnan ismerős. És mind valódi. Ha egy filmre ezt mondom, az azt jelenti, hogy akár valódi lehetne.

Rám hatott, mint az agykontroll. A zene. A képek. A párbeszéd.

Másképp megyek a metróra.

Kálmán Mátyás, Szabad AnZsu Brigád
az Igazságért - Legális Terrorszervezet

Ez a -szám az OKI Systems Magyarország kft.-től kapott
OKIPAGE 10 EX típusú nyomtatón készült.

Aranyköpések

- A. Kriszti krimiíró.
- Antifejlődésű regény
- Fényre derül a levelek tartalma.
- Dúlnak a hangulatok.
- Ködös nőkhöz fűzött kapcsolat
- A történetben egy igazán nehezen véghezvitt csábítás lefolyását olvashatjuk.
- V. László kivégeztette Hunyadi Mátyást, majd Prágába vitte.
- Mátyás királlyal kapcsolatban Janus Pannonius: Erzsébet asszony és Arany János: Egyszer volt Budán kutyavásár c. balladáját olvastuk.
- Bánk hálapénzt akar adni Tibornak.
- Valmont saját maga elvárásainak cselekszik ellent.
- Valmont változáson esik át.
- Valmont eleve férfi.
- Merteuilné elveszti erkölcsét.
- Anyagin (!), a mindent unó ember „reklámozza” Byront.
- Tatjana tovább roskadozik magába.
- Amint Akakij Akakijevics meghal, fantáziába csap át a történet.
- Ivan Iljics előrehaladott állapotban volt.
- Tolsztoj a mű során egyre jobban húzza össze az időt és a teret.

A tartalomból

IT-jegyzőkönyv.....	2
Min.biz.melléklet Landitól.....	3
IB-hírek.....	5
Takács András kétszintű érettségije.....	8
Vitrai Sári Komáromja.....	10
A romantikus Afro(Poli)sz.....	11
Pályázat.....	12
SzabLac köszöni.....	13
Műveltségi vetélkedő lesz.....	13
Irodalmi házi verseny.....	14
Anatole France: Júdea helytartója.....	16
Kabaré karácsony.....	20
Major Csilla napjai.....	26
A Taylor-család.....	29
Kálmán Matyi ajánlata.....	30
Rejtvény.....	31
Aranyköpések.....	32

Kedves olvasók!
**Boldog karácsonyt és
 remek 2004-et
 kívánok!**

a szerk.

A -illusztrációk részben Monet festményeinek reprodukciói, részben a Tornaházi partyn készült fotók. Köszönöm a fényképeket, Csoncsi, SchepácZ Csoppy András & Tibor, és a tájképeket, Claude Monet!

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Puskás Aurél

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében